

[Steen Folke.]

dige bestemmelser kan gøre noget særligt i retning af at modvirke de urimeligheder, som kommer herfra.

Men derudover er det interessanteste ved lovforslaget selvsagt det, som et par tidligere ordførere har været inde på, at i realiteten er lovforslag nr. 130 om oplysnings- og salgsplicht først og fremmest et forslag om at ratificere dansk tilslutning til Det Internationale Energi Program og Det Internationale Energi Agentur. Og det er det, som jeg især vil knytte nogle kommentarer til.

Det er jo påfaldende, at man får et sådant lovforslag med en uhyre uskyldigt udseende overskrift: „Forslag til lov om oplysnings- og salgsplicht vedrørende kulbrinter“, hvorefter man altså kan se, at det, det hele stort set handler om, er noget ganske andet: nemlig denne ratifikation af en meget omfattende energiaftale med alle de konsekvenser, som det har både energipolitisk og magtpolitisk, og hvad der i øvrigt ligger i det.

Det fremgår jo også af bestemmelserne i lovforslaget, sådan som de er udformet, at de forpligtelser, som man vil pålægge, kun drejer sig om opfyldelse af internationale aftaler. Det gælder oplysningspligten i § 1 og salgsplichten i § 4. I begge tilfælde skal man åbenbart kun pålægge en sådan pligt i konsekvens af internationale aftaler. Hovedproblemet i lovforslaget er altså tilslutningen til Det Internationale Energi Program og Det Internationale Energi Agentur.

Hr. Stinus var inde på, at disse aftaler slet ikke var vendt imod nogen, men kun var et udtryk for en solidaritet imellem nogen. Det var absolut ikke vendt mod nogen andre. Jeg mener, det er en meget — undskyld mig — naiv analyse af verdenssituationen, der ligger bag sådanne udtalelser. Det er for mig at se helt klart, at disse aftaler i meget høj grad er vendt mod de olieproducerende lande. Hr. Ib Nørlund var inde på en hel del forhold heromkring. Jeg mener, man skal være stærblind for ikke at se, at dette indgår i et storpolitisk magtspil, hvor de højtudviklede kapitalistiske lande nu slutter sig sammen for at varetage deres interesser over for en række u-lande.

Det er klart, at dette forhold er meget afgørende for VS' stillingtagen. Vi er modstandere af alle foranstaltninger, som kan bidrage til at styrke den internationale ka-

pital, for i virkeligheden er det det, der er tale om her. Det er en sådan foranstaltning.

Der er ingen, der kan være i tvivl om, at dette program og agentur vil være anført af USA. Det fremgår på mangfoldige måder og altså helt ned til de pudsige stemmeregler i forbindelse med dette program. Jeg mener ikke, man skal tillægge disse afstemningsregler nogen overvældende eller afgørende betydning, men det er da i det mindste pudsigt i disse økologisk bevindte tider, at landenes stemmeafgivning afgøres af, hvor stort deres olieforbrug er. Jo mere de sviner med olieressourcerne, jo flere stemmer får de tildelt i forbindelse med programmet, og USA får altså ifølge aftalen tildelt i de samlede stemmevægte 51 mod Danmarks 4. Det er i øvrigt efter et uhyre indviklet system, som jeg slet ikke skal gøre rede for, men kun lige notere denne kendsgerning.

Jeg mener med andre ord, at der er tale om et forslag, som først og fremmest må ses som et forslag til ratifikation af dansk tiltræden til Det Internationale Energi Program og Det Internationale Energi Agentur, og da jeg mener, at det er et redskab for de højtudviklede kapitalistiske lande over for en række u-lande, så siger det sig selv, at VS er modstandere heraf.

**Handelsministeren (Erling Jensen):**

Efter den allersidste bemærkning kan det måske virke lidt pudsigt, at jeg takker for den meget positive modtagelse af disse to lovforslag. Hvis jeg får lov til at samle alle indlæg sammen, tror jeg, jeg har lov til at gøre det, specielt naturligtvis for lovforslag nr. 129's vedkommende, men også med et meget bredt flertal, så vidt jeg kunne høre, i denne sal for lovforslag nr. 130.

Jeg skal nøjes med at besvare nogle af de spørgsmål, der er rejst. Til hr. Erik Holst og mange andre skal jeg understrege, at det er rigtigt, at man vel som oftest skaber en særlig ratifikationsbeføjelse, men vi har en række fortilfælde på, at ratifikationsbestemmelsen er taget med ind i følgelovgivningen. Det er den også her af de grunde, der er anført, og efter accept af udenrigsministeriet og af justitsministeriets lovkontor. Jeg skal til allersidst komme tilbage til, om det skulle være et forsøg på at skjule, at der ligger en ratifikation heri, men det behøver jeg vist ikke indlede med.